

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd cum hymno trisagio particulam hanc, Qui Propter Nos Crvsifixvs Est
Anastasius adiungere voluisset, turba ac seditio in populo excitabantur,
quam rem extimescens cum summißionem simularet ilico ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

quantisper à pugna continent: deinde fit navibus excursio, & tanquam prolusione quadam & umbratili pugna dimicatur. postea graui nauali praelio circiter Bytharia commisso, Vitalianus, puppibus nauium conuersis, & multis copijs amissis, animo attonito fractoque se fugæ mandat. Fugiunt quoque eius milites, quantum possunt: adeo ut postridie eius diei ne vnus quidem ex hostium numero vel in traiectu, vel circiter ipsam urbem reperiretur. Vitalianum autem in Anchialo aliquandiu commoratum acq̃uiescere ferunt. Porro aliud genus Barbarorum qui itidem sub dio habitare solebant, transmissio mari, in Pylas urbem Capadociae irruptionem facit. Eisdem temporibus Rhodus ingenti terremotu iam tertio intempesta nocte miserè concussa & propè labefactata fuit.

Quòd cum hymno trisagio particulam hanc, QUI PROPTER NOS CRUCIFIXUS EST Anastasius adiungere voluisset, turba ac seditio in populo excitabantur, quam rem extimescens cum summisionem simularet ilico plebis furor compressus est, & de Anastasii ex hac luce migratione. Caput XLIIII.

PER idem tempus Constantinopoli grauisissima seditio propterea à populo ciebatur, quòd imperator ad hymnum Trisagium, illud, QUI CRUCIFIXUS EST

Hymnus fuit sanctus Deus, sanctus fortis, etc.

PROPTER NOS, addere voluit: perinde ac si ea particula adiecta religio Christiana tolleretur. Cuius seditionis duce & principè fuisse Macedoniũ & clerũ ei subiectũ Seuerus ad Soterichũ scribens memorat: qui quòd Seuerus nõdũ ad sacerdotij gradũ ascēderat, sed vitã in aula imperatoria degebat, neq; vnã cũ alijs suo, vt ante à me dictũ est, monasterio eiectus erat. Macedoniũ verò nõ solum ob crimina illi falso intēntata, quæ supra posuimus, verum etiam ob ista iam ei obiecta expulsus arbitror. Et cum populus hac de causa effrenate ferretur, non solum nobiles in grauisissima deuenere discrimina, verũ etiam multa præclara adificia incensa fuere: quinetiam monachum quendam hominem agrẽ-

nem agrestem & simplicem, populus cum in ædibus Mari-
ni Syri offendisset, primum obruncat, inquiens, eius hor-
tationibus particulam illam, quam dixi, ad sanctum hym-
num adiectam: deinde alligat ad contum & in sublimi sus-
pendit: tum clamore sublato, insidiatorem trinitatis cum
irrisione vocat. Ac sic creuit seditionis flamma vastantis om-
nia, & omnes vires perfringentis, uti imperator necessita-
te ad commiserationem compulsus, corona deposita ad cir-
cum veniret, mitteretque præcones ad populum proclama-
turos ipsum ad se imperio abdicandum paratissimum: ac
fieri non posse, ut omnes in eo dignitatis gradu locarétur,
cum minime multos ad se admitrat, sed vnum omnino: qui
quidem post se esset imperium gubernaturus. Quæ cum po-
pulus vidisset, subito velut nutu quodam diuino captus,
mutauit sententiam: rogat Anastasium, ut coronam sibi im-
ponat: polliceturque se ea lege acquieturum. Anasta-
sius autem posthæc ad breuissimum temporis spa-
tium vitam protrahens, cum viginti se-
ptem annos, menses tres, & dies
rotidem romanū rexisset
imperium, ex hac luce
migravit.

Tertij Libri finis.

EVAGRII